

[Statsministeren]

Fru Margrete Auken havde nogle betragtninger om trafikpolitikken. De var ikke helt nye. Det var toner, som jeg mindes at fru Margrete Auken så ofte har slået an.

Fru Margrete Auken er jo ikke nogen bilelsker, og det er sandt nok, at der kan være nogle problemer med biltrafikken i København, men det er i hvert fald mit personlige erfaringsgrundlag, at der nok alligevel ikke er nogen anden hovedstad, hvor der er en så glidende biltrafik som i København, hvis vi da ser væk fra Godthåb. Det er faktisk rigtigt. Vel kender alle den oplevelse, at man en gang imellem kan sidde i en trafikprop, men biltrafikken afvikles alligevel i København og hele hovedstadsområdet så glidende, at det hører til sjældenhederne, at man sidder i en prop i ½ time eller 1 time for ikke at sige 2 timer, og det er jo daglig kost i mange storbyer i verden.

Så vil jeg sige til fru Ingerlise Koefoed, at jeg er glad for, at det, jeg sagde om hovedstadens kulturudvikling, virkede som en appetitvækker. Jeg ved jo, at fru Ingerlise Koefoed er gløddende optaget af disse temaer, og det er kun godt. Jeg mener ikke, at jeg i dag så let kan gå i detaljer omkring de investeringsopgaver, som bliver aktuelle i de næste år, men jeg vil godt sige, at kulturministeren agter i nær fremtid at fremlægge en samlet anlægsplan for årene 1991–2000 til drøftelse, så man kan se sammenhængen. For det hele skal jo altså også finansieres, og derfor skal man lægge en plan for tiåret ledsaget af et forslag til finansieringen, så Folketinget kan se, at det hænger fornuftigt sammen.

Men lad så følgende være min slutbemærkning: Jeg lægger megen vægt på kulturinvesteringerne, og jeg mener, at vi skal anlægge et lidt moderne synspunkt her. Kultur er i sig selv noget positivt og uundværligt, men lad os da også være lidt gustent forretningsmæssige. Jeg føler mig overbevist om, at de rigtige kulturinvesteringer også vil vise sig at være lønsomme. De betaler sig rent økonomisk.

Vi havde for et par år siden en spændende undersøgelse i Århus, som gik i dybden med at kortlægge de økonomiske virkninger af opførelsen af Århus' nye, pragtfulde musikhus. Konklusionen var, at det – helt bortset fra musikken – er en god forretning. For øjeblikket har man igangsat en undersøgelse på landsplan over samme tema, og jeg føler mig ganske over-

bevist om, at det vil vise sig, at kulturinvesteringer også kan ses under den synsvinkel, at de betaler sig rent økonomisk. Og så har man altså al den anden fornøjelse af dem ved siden af.

Kulturbudgettet her i landet er jo vokset gennem 1980'erne. Vi føler alle sammen, at det ikke går så hurtigt, som vi gerne ville have. Jeg glæder mig til, at kulturministeren om føje tid sammenfatter sine og regeringens tanker i en samlet plan for kulturinvesteringerne i hovedstadsområdet i perioden 1991–2000, og jeg håber på en god og frugtbar dialog med Folketingets Kulturudvalg derom.

Svend Auken (S):

Statsministeren var her i anden omgang inde på, at han var enig med mig i, at man i København kunne lære lidt af det, der foregik uden for København, herunder også hvad der foregik i Jylland, og dér fik man indtryk af, at det især var de små provinsbyer, statsministeren mente man kunne lære noget af. Jeg vil gerne til statsministerens behagelige orientering gøre opmærksom på, at der findes byer i Jylland, der er større end Hadsund. Det gør der altså. Og der findes også bysamfund, som har storbyproblemer.

Må jeg i al beskedenhed minde om, at vi i Århus trods alt har en by med 250.000 indbyggere, der ligger i et amt med 500.000 indbyggere. Jeg tror ikke mindst, det er de lidt større bysamfund uden for København, som man i det storkøbenhavnske område kan lade sig inspirere af på to centrale punkter.

Det ene er, at man har en mere hensigtsmæssig struktur. Det var ikke noget, de var begejstrede for, slet ikke statsministerens partifæller, alle steder. Jeg minder om, at alene Århusområdet havde mere end 20 selvstændige kommuner, og så vidt jeg husker, havde de alle sammen borgerligt styre. De var ikke glade, da KVR-regeringen trak ned over hovedet på dem, at der skulle være én kommune i området. Det har betydet, at Århus, Ålborg, Odense, Randers, Esbjerg osv. har haft en bæredygtig kommunal struktur, der har gjort det muligt ét sted i bysamfundet at træffe de overordnede beslutninger.

Det kan man ikke i samme udstrækning gennemføre i hovedstadsområdet. Det foreslår vi heller ikke. Men der er noget ejendommeligt for resten af Danmark i det forhold, at så snart